

PROLOG

Hej, kära läsare, där du står bläddrande i bokbutiken! Låt mig explikera varför tid och finanser ska offras på just denna bok!

Låt oss tillsammans visionera hur världens bästa pappa och bokens superhjärte vandrar vitt kostymerad på sitt luxuösa lofts takterrass i New York. Fågelskuggor svävar över den rodnande himlen, taxitutor tonar bort och i bakgrunden bubblar en gigantisk jacuzzi.

Vår hjälte observerar Manhattans myller. Vinden fladdrar hans virila hästsvans medan minnet memorerar hans liv. Den påvra uppväxten på barnhemmet i Tunisien, omlokaliseringen till Sverige och kampen för sin karriär. Excellenta fotokollektioner, frekventa besök, repeterade svek. Ackompanjerad av solens sänkning och jacuzzi-bubblornas stänkning ler han vid tanken på sin karriärs sena succé.

Så plötsligt bryts hans nostalgiska skimmer. Vilka är dom ballongbärande surprisgästerna som hurrande lämnar hans personligt installerade hiss? Där vinkar fotografiska ekvilibrister som Cartier-Bresson och Richard Avedon. Där välkomnas intellektuella prominenser som Salman Rushdie och Naomi Klein. Där anländer storkhjärtade världssamveten som Kofi Annan och Sting. Champagnekorkar leviterar mot himlen medan servitörer rullar ut en gigantisk

tårta glaserad med hans namn. Innan kvällen är slut kommer en skinndraperad Bono saluera hans femtionde årsdag med en akustisk version av ”Even Better Than The Real Thing”.

Vår hjälte tårar sina ögon och tackar sina vänner.

Hur uppnåddes denna kosmiska succé för en påver föräldrafri pojke?

Investera genast din biljett i bokens resa så får du vetskap!

DEL ETT

Käraste hälsningar!

Devinera vem som skriver dig dessa fraser? Det är KADIR som knappar tangenterna!!!! Din fars mest antika vän! Du memorerar väl mig? Min förhoppning är ditt ivrigt guppande huvud. Året numrerades till 1986 när jag visiterade er i Stockholm: Din leende mor, dina nynedkomna småbröder, din stolta far med sin färska fotostudio. Och så du som assisterade mig och din fars lärdomar i det svenska språket. Memorerar du våra språkregler? Då var du en korpulent språkbegåvad pojke med välvuxen aptit på glassar och Pez-godisar. Nu är du plötsligt en erigerad man som snart ska publicera sin premiärroman! Prisa mina gigantiska gratulationer! Ack, tiden tickar snabbt när man har humor, inte sant?

Ditt publikationshus har korresponderat mig din e-brevlåda och jag skriver dig för att interpellera om du har begåvats med några nyheter från din far? Vet du var han lokaliserar sig i detta nu? Är er relation lika tragiskt tyst som den varit dom senaste åtta åren? Jag och din far har stått i stadig vänskap ända tills för en månad sen, då han plötsligt slutade respondera mina e-brev. Nu rågas mitt bröst av en obstinat oro. Har han kidnappats av CIA och skjutsats till Guantanamo Bay draperad i orange overall? Har han enleverats av Mossad? Är han fånge hos Nestlé som repressalie för hans avslöjande fotografi-

er från deras slavliknande fabriker i Paraguay? Alla dessa alternativ är fullt potentiella eftersom din far har vuxit till en mycket stark politisk prominens. Sen hans omlokalisering från Sverige har hans fotografiska karriär glänsats till guldisk succé.

Dom senaste åren har han turnerat världen runt med sin kamera som politiskt vapen. Hans logi lokaliseras till ett luxuöst loft i New York, hans bokhyllor ockuperas av intellektuell samtidslitteratur och hans tid passeras med globala världsförbättrare som Dalai lama och Bruce Geldoff. På lediga nätter deltar han i fredskonferenser eller galopperar avenyer i sin lila Mercedes 500 SL med skinnklädsel och interaktiva regntorkare.

Skriv mig ... Är din succé ekvivalent med din fars? Har ditt bokliga kontrakt transformerat dig till miljonär eller miljardär eller bara säkrat några års trygg ekonomi? Är litterära ekvilibrister som Stephen King och Dan Brown nära vänner eller bara formellt bekanta kollegor? Hur mycket slida får man glida som snart publicerad författare? Erbjuds du dagligen parfymerade trosor i korrespondens? Respondera mig gärna när tiden är dig tillgänglig.

Också jag har haft litterära drömmar. En längre tid projekterade jag en biografi vigd åt din far. Tyvärr handikappades min ambition av kunskapsgap och blaserade publikationshus. Inför skrivandet av detta meddelande radierades min hjärna plötsligt av en genial idé: Vad anses om att i din sekundära bok gestalta din fars magiska liv?

Låt oss kollidera våra kloka huvuden i ambitionen att skapa en biografi värdig din prominente far! Låt oss kollaborera i skapandet av ett litterärt mästeropus som attraherar global publik, nombrösa Nobelpris och kanske till och med en invitation till Oprah Winfreys tv-studio!

Korrespondera mig snarast din positiva respons. Du kommer INTE kondolera dig!

Din nyfunna vän

Kadir

PS: För att fukta din lust till min proposition tillfogar jag två Word-dokument. Ett är adekvat som prolog till vår bok, det sekundära gestaltar din fars barndom. Jag känner din fars antika ovilja att detaljera sin historia för dig. Men tro mig när jag skriver: Om han bara hade kunnat skulle han ha partagerat mycket mer. Och om han bara kände din kommande roman skulle han skina avsevärda avenyer med strålande stolthet. DS

Det var en gång en by i västra Tunisien som namngavs Saqiyat Sidi Yusuf. Här lokaliserades min födsel på hösten 1949. Här levde jag i familjisk idyll fram till 1958 då en tragisk olycka terminerade min fars, min mors och mina fyra yngre syskons liv. Olyckligt lokaliserade bomber från kolonialmaktens fransmän i Algeriet slumpade sig ned på vår by på jakt efter FLN-sympatisörer. 68 personer dog och som konsekvens blev jag familjefri. En vän till familjen transporterade mig till staden Jendouba och det hus där den generösa Cherifa och ämabla Faizal accepterade mitt inträde i deras inofficiella barnhem för antikoloniala martyrer.

Har din far exponerat dig skelettet som återstår av detta hus? Det lokaliseras i Jendoubas östra kvarter, inte långt ifrån ståtsparken och den nu nedlagda cineman. Där fanns två sovsalar med turkosa fönsterluckor och svarta dekorationsgaller. Där fanns kök och mathall, en skolsal med skrovliga parbänkar och sliten krittavla samt fulltaliga kolonier av nattligt tickande kack-erlackor.

Redan i denna historiska tid var Cherifas hjärta lika stort som hennes rumpa var bred. Hennes gigantiska tro på potentialer kunde bara konkurrera med hennes svidande hat för fransmännens uppdrag som civilisationsspridare. Faizal, Cherifas make,

var en timid bylärare som i ersättning för sin oförmåga till sexuell reproduktion hade auktoriserat sin frus omsorg för solitära martyrbarn. Min logi partagerades med dom stormuskliga bröderna Dhib och Sofiane vars föräldrar mördats i den attackmetod mot FLN-terrorister som fransmännen komiskt namngav som ”des ratonnades” (rättjakter). I rummet bredvid mitt logerade Zmorda och hennes syster Olfa vars föräldrar hade hittats döda med saboterade naglar och flamberad hud från elchocker. Där fanns också den hörselskadade Amine, Nader som hade ett ben kortare än det andra samt Omar med en överspänd mage som gav nattliga gasutsläpp. Alla deras föräldrar och syskon hade raderats som konsekvens av franska truppers effektiva jakt på suspekta terrorister. (Obs: Placera ingen tragisk vikt vid barnens historier i boken. Fokusera på din fars mytiska ankomst snarare än på miljonen döda i spåren av Frankrikes civilisationsspridning. (Vissa ägg måste ju dekapiteras för en deliciös omelett.))

Min premiära rendezvous med din far installerades i slutet av 1962. På många sätt var morgonen ordinär. Jag låg tidigt vaknad på min madrass medan Sofiane råmade sina snarkningar och Omar släppte väderspänning. Jag hörde Cherifas morgonkropp som hasade sina steg mot gården för att brusa vattenpumpen. Och så plötsligt ... mittemellan två heshalsade tupp melodier ... ett bult på dörren. Först löst och fladdrigt. Sen starkare.

Cherifa gick mumlande mot dörren, jag leviterade mig och följde hennes steg. Dörren vreds upp mot gryningens solljus och på utsidan stod ...

Din far.